

nanslov lige fra den højtærede Finansminister til adskillige ærede Medlemmer af dette Ting udtrykt en synlig Glæde over det Resultat, vi have naaet paa det finansielle Omraade. Jeg vil haabe, at den Glæde, som er kommen til Orde her — jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa, hvorvidt den er berettiget eller ikke, det er allerede drøftet af adskillige andre Medlemmer —, maatte give sig til Kende i, at baade den højtærede Regering og Flertallet i dette Ting ville vise sig mere lydøre overfor de Krav, som komme fra den arbejdende Klasses Side. Det siges jo, at Glæde som Regel stemmer Sindene mildt, og jeg vil haabe, at det ogsaa vil holde Stik i dette Tilfælde.

Der er allerede under denne Diskussion fremsat en Mængde Krav, Henstillinger og Anmodninger om, at Lovgivningsmagten vil stille sig mere velvillig i forskellige Retninger overfor Statsarbejdere og med Hensyn til Tilskud til Ophjælp af forskellige Forhold. Det ærede Medlem for Fakse (Stauning) berørte forleden kortelig Statens Skovarbejders Forhold. Da den Sag i særlig Grad har Interesse for min Valgkreds, vil jeg omtale dette Forhold nærmere. I de sidste Samlinger har dette Spørgsmaal været rejst her i Tinget af Socialdemokratiet paa Foranledning af et Andragende fra Skovarbejderne i Silkeborg Skovdistrikt, og de samme Arbejdere have anmodet mig om i Aar at indbringe et lignende Andragende saavel for den højtærede Landbrugsminister som for det høje Ting. Det er derfor naturligt, at jeg ønsker her at berøre dette Spørgsmaal for at klargøre Stillingen en Smule. Det er langt fra særlig gunstige Forhold, hvorunder disse Arbejdere maa øve deres Virksomhed i Statens Skove. Det er allerede omtalt, at Daglønnen kun er 1 Kr. 60 Øre om Vinteren og 2 Kr. 20 Øre om Sommeren, og naar man ser, hvorledes disse Arbejders Andragende er blevet modtaget, kan man ikke nægte, at det er med en vis Berettigelse, at de ere blevne noget bitre over, at der ikke er blevet taget mere Hensyn dertil, end Tilfældet er. Man begyndte med at lovgive paa Lønningsvæsenets Omraade indenfor Forstvæsenet uden at tage Skovarbejderne og Hegnsmændene med. Dette gav selvfølgelig

lig yderligere Anledning til, at Skovarbejderne fremkom med et nyt Andragende, og endelig langt om længe lykkedes det at skaffe saa megen Ørenlyd for Kravene, at det besluttedes at nedsætte en Kommission, som skulde undersøge disse Arbejders Løn- og Arbejdsforhold. Men der skete det mærkelige ved Sættelsen af denne Kommission, at man vanskelig kunde have tænkt sig, at et demokratisk Ministerium vilde sammensætte en Kommission paa den Vis, idet det blev 3 Overførstere og 3 Skovridere, der skulde tage denne Sag op til Undersøgelse. Da det var Skovarbejderne, der ansøgte om Forbedring, og det var deres Forhold, der skulde undersøges, maatte de vente — formener jeg — uden at være alt for ubeskedne, at der var kommet Skovarbejdere med i Kommissionen. Det skete imidlertid ikke, og Resultatet af Kommissionens Arbejde blev derfor heller ikke særlig tilfredsstillende for Skovarbejderne. Jeg indrømmer, at det Resultat, Kommissionen kom til, indeholdt adskillige Forbedringer, som — det kan jeg forsikre saavel den højtærede Landbrugsminister som Medlemmerne af dette Ting om — ere blevne stærkt paaskønnede af Skovarbejderne derovre. De ere glade over at have faaet disse smaa Forbedringer, men det, de særlig føle sig brøstholdne ved, er, at Hovedsagen, Pointen i deres Andragende, tog man intet Hensyn til. De havde ansøgt om at faa Daglønnen forhøjet til 2 Kr. 50 Øre for hele Aaret, og om at Akkordpriserne maatte staa nogenlunde i Forhold dertil, saa at der blev Udsigt til, at Skovarbejderne ved Akkordarbejde kunde tjene denne Dagløn. Kommissionen har som sagt ikke taget Hensyn til denne Anmodning, og Resultatet blev derfor, at hverken Daglønnen eller Akkordpriserne bleve hævede, hvorimod det Forslag, der kom ud af Undersøgelsen, tog Sigte paa at hjælpe disse Arbejdere til en Slags Pension, saa at de, efter 20 eller 30 Aars vel tilendebragt Tjeneste, kunde faa en mindre Understøttelse. Samtidig gik Forslaget ud paa Gennemførelsen af ret gode Forbedringer i Henseende til Ulykkesforsikring, Sygeforsikring o. l. for disse Arbejdere.

Jeg vil opholde mig en Smule ved denne Pensionering efter Kommissionens Forslag. Det forekommer mig nemlig langt